

som Højre havde foreslaaet, saa at det, der skulde vindes derved, var saa overordentlig lidt i Forhold til den Risiko, man løb ved ikke at ramme dem, man vilde ramme med Skatten.

Det ærede Medlem havde saa foretaget nogle Studier over Skattefordelingen mellem By og Land og specielt mellem København og det øvrige Land. Han klagede over, at København kom til at betale for meget baade i Ejendomsskyld og i Indkomstskat. I Indkomstskat skal København betale 2,720,000 Kr., hvilket er mere, end der var anslaaet, og hvad Ejendomsskylden angaar, er Vurderingen her i København, saavidt jeg erindrer, 2—300 Mill. Kr. større, end anslaaet. De Ting vise nu ikke andet end dette, at baade Indkomsterne og Ejendomsværdierne ere større i København, end man havde formodet, og væsentlig større end i det øvrige Land. Det ærede Medlem vil ganske vist søge at bortforklare det. Han vil ikke sige: Indkomsterne ere mindre, end det, man er naaet til her ved Beskatningen, men han vil sige: Det er i Virkeligheden galt at sige, at Skatteevnen er større, fordi Indkomsten er større i København, thi det kommer af, at man i det hele taget regner med større Tal, naar man regner her i København. Ti Kroner ere ikke saa meget værd til Føde, til Klæder, til Husleje i København, siger det ærede Medlem, som andetsteds i Landet. Men saa vil jeg spørge det ærede Medlem: Er det saa ikke det samme med Hensyn til Skatten? Forholdsvis, procentvis maa det være det samme. Hvis Pengene kun veje 80 pCt. i København i Sammenligning med, hvad de veje i det øvrige Land, maa det ogsaa gælde de Penge, som udredes i Skat. Naar det ærede Medlem kom til Formueskatten, havde han et andet Indtryk, og det var, at da var det snarere Landet, som kom for højt op, der havde man i København snarere kunnet gemme Formuerne. Indkomst- og Formueskatten gav det Billede, at Indkomstskatten gav meget over Forventning i København og i de store Byer, medens Formueskatten ogsaa gav over Forventning, i alt Fald relativt over Forventning, ude paa Landet, og det, troede han, var et Vidnesbyrd om, at begge Skatter ikke ramme rigtigt. Jeg tror nu, at det er et Vidnesbyrd om, at Skatterne i det hele og store ramme rigtigt. Jeg skal meget villig indrømme, at der kan være Fejl ved Selvangivelserne, og som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) fremdrog i Gaar, er der

utvivlsomt Fejl ved Selvangivelserne af Indkomsten og maaske specielt i Middelstanden paa Landet, men disse Fejl ville blive rettede, og jeg vil dog sige, at selv naar de blive rettede, vil Billedet i det hele og store ganske sikkert blive det samme som nu. Forholdet er ganske simpelt det, at her i København grunde Smaafolk og Middelstandsfolk Forretninger uden synderlig Formue, de have ret gode Indtægter, men der er ikke synderligt Formueoplæg, og derfor maa Indkomstskatten i København blive betydeligere end Formueskatten. Formuerne samle sig væsentlig paa enkelte Hænder, hvor de ligge og ere ganske vist ret store. Ude paa Landet er Forholdet et ganske andet. Der maa hele Middelstanden, ja selv Smaafolk gøre et ikke ringe Formueindskud for overhovedet at kunne begynde den Forretning, som skal ernære dem. Dette Formueindskud er meget større end det Formueindskud, som gøres i Forretningerne i Byerne med en tilsvarende Indtægt. Som Følge heraf er der større Formuer langt nede i Befolkningen ude paa Landet. Indtægterne ere smaa, Forbruget er ogsaa lille, og ved at Forbruget er lille, bevares Formuen og forøges i de gode Aar. Derfor tror jeg, at det Billede, som Indkomst- og Formueskatten har givet i Aar, hvor Indkomstskatten giver meget i Byerne og lidt paa Landet, medens Formueskatten giver forholdsvis meget paa Landet men lidt i Byerne, er ganske rigtigt. Det skal nok staa sin Prøve, det skal nok vise sig, at det ikke blot er tilfældigt, og fordi Skatterne have ramt galt i Aar, men at det er noget vedvarende og et tro Spejlbillede af de virkelige økonomiske Forhold i Landet.

Jeg skal saa forlade Skattelovene og komme til de mere almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem gjorde gældende. Det ærede Medlem rettede en Række Bebrejdelser mod den siddende Regering, og en af de vigtigste af de Grunde, han anførte for, at man ikke var saa glad ved Regeringen, som man havde været og som man skulde tænke sig, at man vilde være, var den, at Regeringen havde ingen store Reformers gennemført eller ført frem. I saa Henseende var den en Skuffelse. De Reformers, som vare komne, vare enten Højres, eller ogsaa var der ikke videre ved dem. Den Tale have vi hørt ofte, men jeg finder dog Lyst til at modsige den og modsige den meget bestemt. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, som utvivlsomt kender sin politiske Historie, at hvis